

Bu Ümmetin Fitnesi

Nureddin Yıldız'ın 05.02.2017 tarihli (286.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Kıymetli kardeşlerim,

Tarihle meşgul olurken tarihi dönemlere ve asırlara bölüyoruz. Milattan önce/sonra veya İstanbul'un fethinden önce/sonra diyoruz.

Bir şeye dikkat edersek görürüz ki Allah Teâlâ, bir hadiseden önce veya sonra şeklinde bir ayırım yapmaz, 'şu ümmet-bu ümmet' buyurur ve ümmetler üzerinden tasnif eder. Mesela milattan sonra değil de Muhammed aleyhisselamdan sonrası bir takvim olarak karşımıza çıkarılıyor. Allah Teâlâ'nın nazarında tarihimiz tasnif edildiğinde ümmetler bazında bir tasnif yapılıyor.

Bunu baz aldığımızda çok farklı sonuçlara çıkacak değiliz ama Allah Teâlâ'nın bu ümmeti farklı görmesi, Musa aleyhisselamın ümmetini ayırması, başka bir ümmeti daha farklı görmesinin geldiği bir anlam vardır. Nuh aleyhisselamı gemiyle, kavminin inadıyla hatırlarız. Lut aleyhisselamı kavminin rezilliğiyle, İbrahim aleyhisselamı Nemrut ve ateşle, Âdem aleyhisselamı çocuklarının olaylarıyla hatırlarız.

Kur'an-ı Kerim'in farklı ümmetlere işaretlerini ele aldığımızda görürüz ki Allah Teâlâ aynı iman davasını ve aynı cennet-cehennem hedeflerini bütün kullarına koymuştur. Ancak bakarız ki Nuh aleyhisselamın kavminde bir ayrıntı olarak başka bir durum devreye girmiş, İbrahim aleyhisselam zamanında söz konusu olan ise başka bir vaka olmuştur. İman-cennet-insan-melekler-Allah'ın kitabı aynı ama öne çıkan gündem farklılıkları olmuştur.

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz'in bir hadis-i şerifini anlamaya çalışalım. Şöyle buyuruyor: "Her ümmetin bir fitnesi vardır. Benim ümmetimin fitnesi de maldır."

Bu giriş çok önemli bir noktayı anlamamıza yarayacaktır: Demek ki Nuh aleyhisselam zamanında ortaya çıkan putçuluk, İbrahim aleyhisselam zamanında sivrilmiş bulunan siyasî ağırlık, Musa aleyhisselam zamanında ortaya çıkan kabile kültürü gibi farklı noktalar bizim ümmetimizde de var olacaktır lâkin yine bu ümmet, bir noktada sivrilecektir: Kıyamete doğru insanoğlunun mal hâkimiyeti çok olacağı, sokak başı bir banka açılacağı, para kâğıt üzerinden tedavüllü bir nesne olacağı, anca birkaç merkezden idare edilerek hükmedilebileceği içindir ki en riskli ve ayak kaydıran alan, malla ilgili konulardır.

Tirmizi'nin rivayet ettiği hadis-i şerifin verdiği mesaj gayet açıktır. Tehlikenin başlangıcı Resûlullah aleyhisselam devridir ve ümmetimizin son insanının ruhu teslim edilip kıyamet alarmının çalınacağı güne dek devam edecektir. Ümmetimizin ayağının altındaki karpuz kabuğu maldır. Ayak kayma, dil sürçme ve göz kaydırma malla gerçekleşir.

Mal, toplum ve fert olarak en büyük imtihan alanıdır. Bu Resûlullah aleyhisselamın peygamber olduğu gün böyleydi, mal imtihanı devreye girmiş ve anca yiyecek bir şey bulamayanlar Müslümanlığa geçmişti; yani mal bir sorundu. Medine'ye gidildiği zaman ise Resûlullah'ın cübbesinin boynunda iz çıkaracağı şekilde kabaca şikâyetini (mal isteme) dile getiren insanlar oldu; yani yine mal bir sorundu. Bahreyn'den yola çıkan kafilenin getireceği mallar sebebiyle Resûlullah aleyhisselamın önü kuşatıldı ve ona "siz yeni gelecek malları bekliyorsunuz" buyurmasına neden olundu; yani yine mal bir sorundu.

Ümmetimizin içinde başka günahları işleyenler de olmakla beraber sorunların genel karakteri mal üzerinden şekillenir. Tıpkı Lut aleyhisselamın kavminin derdini genel karakter olarak bir fuhuş çeşidiyle açıklayabilmemiz gibi. Yahut İbrahim aleyhisselamın ümmetinin derdinin siyasî otoritenin

sarsılmasına karşı bir kıyam olarak gerçekleşmesi, Musa aleyhisselamda ise tıynetini düşük insanlardan oluşan bir güruhla mücadele edilmeye mecbur kalınması gibi.

Mal sorunu o ümmetlerde de yok değildi ancak temel ve bir numaralı sorun mal üzerinden şekillenmemiştir. Ümmetimizde ise en sivri sorun maldır. Bunun göstergesi, ümmetimizin hayatın tamamına hükmetmek için gelmiş olması ve malın da hayatın her noktasında söz konusu olabilmesidir.

Fakat imtihanın mal üzerinden şekillenip yürümesiyle kastettiğimiz, sürekli yolsuzluk ya da hırsızlıkla imtihan edilmekten ibaret değildir. Malı elde tutma mücadelesi vermek, cıvayı elde tutup dünyayı avuca sığdıracak zorluğun altına girmeyi de ifade eder. Bu sorumluluk beraberinde yanılmalar da getireceği için yukarıdaki hadis buyrulmuştur. Yoğunluklu çalışma mal üzerinden ve onun ekseninde yürüyecektir. Zira 'fitne' risk demektir ve bu yasak anlamına gelmez. Herkes can riski taşır; çünkü canın kaybolması kansız, nefessiz kalmaya veya zehir yemeye bağlıdır. Ancak can riski taşımak canlı olmamak değildir.

Can riski de herkeste bulunmakla beraber kömür ocağında çalışanda veya ince mikrobik hastalıklardan biri sebebiyle ameliyat olanda daha çok vardır. Maden ocağındaki solunum sorunuyla piknik alanındaki aynı değildir. İşte insanlığın tamamını Allah'a secde ettirmek için var olmuş bu ümmet de maden ocaklarına girerek altınından petrolüne, suyuna varıncaya kadar meta değeri taşıyan her şeyi Allah'a secde amacıyla kullanmak için gelmiştir. Öyleyse diğer ümmetlerden daha fazla gündem yoğunluğu söz konusu olacaktır.

Para kontrolünün zor olduğu ve paranın her şeye hükmettiği, anne-babadan değerli bir paranın bulunduğu dünyada yaşıyorsak ümmet olarak bulunmamız gereken alan daha bir realite hâline gelmiş ve göze batıyor demektir. Ümmetimizin fitnesinin mal olduğu mesajını bir trafik levhası olarak görmemiz bize kaygan zeminde olduğumuzu hatırlatır.

Mesele böyle görülmediğinde Allah Teâlâ'nın Enfal suresinde göz önüne serdiği yanlışa düşmek tehlikesi vardır. Bedir gibi mübarek bir savaştan arda kalan ganimet konusunda -ki nihayetinde yetmiş ölünün bıraktıklarıydı- Resûlullah aleyhisselam yanbaşılarında bulunduğu hâlde bunlar için birbirlerine yumruk uzatma haddine kadar gelmişlerdi. Çünkü mal fitnesi Bedir'de dahi gündemdeydi.

Çocuklarımızın daha küçük yaşlardan itibaren doktorluk mesleğini istiyor olmaları yalnızca insanlığa hizmet etme ve bir çocuğun yüzünü güldürerek sevap kazanma arzusundan mı ileri geliyor? Doktorluk Allah'ın en büyük sanatına en büyük hizmeti etmenin aracı olduğu için mi yoksa banknot üstüne banknot garantisi görüldüğünden mi istenmektedir? Bir kasabanın belediye başkanlığına, olmazsa belediye meclis üyeliğine, olmazsa belediyeye uzaktan bağlantılı da olsa herhangi bir işe insanlar 'Rabbimizin mülkünde camiler-medreseler inşa edilir, biz de o medrese-camilerin hizmetinde bulunuruz' diye merak ettiklerinden mi koşturuyorlar? Bunun için mi siyaset uğruna can pazarları yaşıyor?

İnsanoğlu Âdem aleyhisselamdan beri mal biriktiriyor. O kadar ki artık mal yönetimini bilimsel hâle getirmiş, bunun derslerini okutmaktadır. Bizim ülkemiz ekonomik olarak dünyanın ilk 10'unda yer alamadığı hâlde maliye bakanlığı var, ekonomi bakanlığı var, sanayi bakanlığı var, hazine müsteşarlığı var... Bir hükümet kurulurken parayla doğrudan ilgili bakanlıklar nerdeyse yarıyı temsil ediyor.

Bu böyle yoğunluktur zira Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin gelişinden sonra başlayan süreçte bu ümmet, paranın etrafında dönen bir sistemin içindedir. İnsanlık para etrafında bir yaşam için uğraşırken ümmet-i Muhammed'in lider kadroları mal etrafında dönmemek, malı kendi etraflarında döndürmek mücadelesi yapacaklardır. Yer yer bu alandaki mücahitlerin de dökülebileceği bir alana dönüşecek kadar tehlikelidir.

Çocuklarımıza Kâbe'nin etrafında dönme, tuvalette tahareti veya suyu israf etmemeyi öğretir gibi parayı kullanmayı, mala hükmetmeyi ve meselenin yalnızca bir şeylerin hırsızlığından ibaret olmayıp helal ve alın teri mahsulü para da olsa ona hükmetmenin ve uğruna tavır koymanın, ümmetimizin karakteristik bir özelliği oluşunu öğretmek gereklidir.

İnsanların testleri yalnızca camiye gidip gitmemeleri üzerinden yapılamaz. Bu sırada ümmetimizin en büyük risk alanı olduğundan, gösterge olarak camiye gitme yeterli olmayabilmektedir. Çünkü Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, "ümmetinden çok şey kaybolacaktır, namaz halkası en son dağılacaktır" buyuruyor. Cebinde faizli kredi kartları taşıyan insanların camide namaz için saf tuttuklarını bu yüzden görebiliyoruz. Cami kürsülerinden faizin haram olduğu yüksek sesle bunun için söylenemiyor.

Banka faizinin ekmek-peynire döndüğü, oturacak evi olduğu hâlde sırf azıcık daha geniş bir yere taşınmak için krediyle ev almayı uygun bulan Müslümanlık anlayışının yayıldığı vaziyetten anlıyoruz ki Resûlullah aleyhisselamin, namazın en son kopacak halka olması ve bundan önce haram mal düşkün Müslümanlar'ın görüleceği tespiti gerçekleşmektedir. Sadece bu mucize dahi Peygamber aleyhisselama iman etmek için yeterlidir.

Müslümanlığı namazla ölçemeyiz, o zaten kıyamete kadar payidar kalacaktır. Namazsızlıktan önce canavar başını gösteren faizdir. Müslümanlar mal düşkünlüğü uğruna çocuklarına Kur'an vermekte tereddüt edebilmişlerdir, zira 'gelecek endişesi' anlam olarak parasal bir çerçeveye sıkıştırılmıştır. Yoksa kimse ümmetin geri kalmış alanlarından biri olmasından yakınlıkla çocuğunu teknik üniversitede Allah rızası ve ümmetin selameti için okutmak dışında bir gayeyle hareket etmediğinden değil. Kendi kendini aldatan bir ümmete ağılanacak hâl de yoktur.

Ümmetimizin fitnessinin mal oluşunu evliliklerden, siyaset ilişkilerinden, nerdeyse doğan çocuğun bile "memur olmak için yaşıyorum" diyeceği kadar memuriyete tapınmaktan anlamak mümkündür. İnsanlar memurluk için az kaldı can verecek pozisyona neden geliyorlar? Çünkü memuriyette çalışsa da çalışmasa da, kör de şaşu da olsa maaş garantisi vardır. Mal garanti olduktan sonra din nihayet bir yerden bulunur... Hatta o kadar ki, burada esas dikkat çekici olan, şiddetle arzu edilenin maaş garantisi bile olmaması hakikatidir. Esas arzulanın 'memuriyet' durumunun bizatihi kendisidir. Zira Allah'a olan itimadın yerini devletin sosyal güvencesi almıştır.

Ve bunu önlememiz mümkün değildir. Çünkü Peygamber'imiz sallallahu aleyhi ve sellem, sözleri mucize olan, boş konuşmayan, Allah'ın konuştuğu bir peygamberdir.

Ümmet-i Muhammed'in fitnessinin mal olması yüzündendir ki Müslümanlar kızlarının üniversitelerde, iş ortamlarında heder olmasında sakınca görmemekteler, üstelik insanlığın geleceği olan anneliği mal uğruna kurban edebilmektedirler. Müslümanlığıyla övünen etkili ve yetkili isimler 'daha fazla kadın istihdam edeceğiz' derken de Resûlullah aleyhisselamin sözlerinin mucize oluşunu ispat etmektedirler.

Yalnızca ümmet-i Muhammed'in değil, bütün insanlığın geleceği olan annelik müessesesi dahi mal uğruna kurban edilmektedir. İsrailoğulları'nın puta tapınmaları bir yandan bize komik geliyorken, diğer yandan o ümmete verilmiş imtihanın o olduğu ve bizim imtihanımızın da başka bir konu olması açısından bakıldığında, ümmetimizi mala kurban olma ve paranın etrafında dönme uğruna koşturmaya yönelik çalışmalar içinde olanların yaptıkları da ümmetin önüne bir nevi put koymak değil midir?

Allah bir zaman puta tapınmakla imtihan etmişti, bugün ise görmek istediği sigorta sistemlerine Allah, din ve Kur'an'ın feda edilmek istenip istenmeyeceği değil mi? Biz eski ümmetleri ve onların imtihanlarını tiyatro olarak mı dinleyeceğiz? Hayır. O ümmetlerin akılsızca gördüğümüz hataları bizim

için banka önlerinde gerçekleşecektir. Samiri'nin buzağı vardı, bizim de cami karşısına dikilmiş bankamız var!

Mal bu ümmetin tuzağıdır; çünkü hayrın da şerrin de kaynağı maldır. Alkol gibi büyük oranda kötülüğün kaynağı olsaydı bunu anlamak kolay olabilirdi ama camide cihat da malla yapılabilir, aile hayatı da malla sürdürülebilir. Malsız bir hayat tasavvur edilemediği ve iyilik de kötülük de malla olduğu için bizatihi tuzaktır. Şerden ibaret olsaydı ümmetimiz ona bulaşmamayı becerir, kimse böyle bir belaya tutmak istemezdi. Fakat yolluk da yolsuzluk da malla yapılıyor.

Ashab-ı kiram dahi bu durumun tehlikesinden muaf değillerdi. Ama bir farkla: Ayet gelip Allah'tan korkmalarını ve aralarındaki sorunları derhâl çözmelerini buyurduğunda sanki bir yağmur yağıp çölü götürmüş gibi davranabildiler. Böyle bir teslimiyet sahibiydiler. İnsanlıklarında mal düşkünlüğü vardı ancak Müslümanlıkları o gediği tamir ediyordu. Şimdi ise haram parayı örtbas etmek için vakıflardan birine veya şehrin büyük camisine yolsuzluktan bir miktar verip kendini affettirdiğini düşünen bir anlayış mümkün görülmektedir.

Mal fitnessinin durumunu değerlendirmek için insan cinselliğini örnek olarak verebiliriz. Hiçbir insan doktora gidip bünyesindeki cinselliğini yok etme girişiminde bulunmadığı gibi mal fitnessi de kökünden yok edilmesi ya da düşmanlık beslenmesi gereken bir şey değildir. Kadının erkek sevmesi, insanın tonlarca altına sahip olmayı sevmesi gibidir. Cinselliğin helalleşmesi sağlanınca nasıl ibadete dönüşen bir şey oluveriyorsa malı da alın teriyle ve şeriatın kurallarıyla kullanmak gerekiyor.

Peygamber aleyhissalatu vesselam, kıyamet günü dört şeyin sorgusu tamamlanmadan insanın ayağını kırıdatamayacağını söylüyor. Bunlardan biri de malın nereden kazanılıp nereye harcandığıdır. Bunu bildiği hâlde Müslüman, hiçbir şey yokmuş gibi serbest bir hayat nasıl yaşayabilir? İman zayıfladıkça malın çoğaldığı, mal çoğaldıkça imanın azaldığı tespiti buradan doğar.

Bir Müslüman nasıl ki karşı cinsten bir insanla ilişkiye girmeyi nikâh sayesinde helalleştiriyorsa malı da nikâhlamalı, yani eşyasına haram bulaştırmamalıdır.

İnsanlık bundan sonrasında daha fazla 'bilim'leşecek, insanlar mala daha düşkün olarak yaşayacaklardır. Şimdi para yönetimi bilimi olarak okutulan derslerin belki alt sınıfları doğacak, onlar birer bilim dalına dönüşeceklerdir. Döviz yönetimi için bir bakanlık, başka para için diğer bir bakanlık kurmak gerekebilecektir. Çünkü fitne gitgide büyümektedir. Ümmetimizin ve Peygamber aleyhisselamın getirdiği şeriatın büyüen bu ayrıntılara yetip kuşatacak kapasitesi vardır. Ortada para yönetememe sorunu varsa bu, ümmetimizin adamlarının sorunudur, şeriatın değil.

Efendimiz aleyhissalatu vesselam ümmetini bunca badireye hazırlayarak aramızdan ayrılmıştır. Veda Hutbesi'nde binlerce başka konu hakkında mesaj verme ihtimali de söz konusu olabileceken faize değinmişti, önemliydi bu çünkü.

Mal-mülkü canın ta kendisi diye görmekte esasen bir sorun da yoktur, malı sevmek sakıncalı değildir fakat malın dahi Allah'ın olduğunu ve Allah için kullanılması gerektiğini idrak edemiyoruz. Hâlbuki canı da malı da veren Allah'tır, kimse kendini yaratmamıştır. Kimsenin mülkü kendinin değil, hepimiz Allah'ın mülkünün kiracılarıyız.

Allah Teâlâ hiçbir kuluna fakir olması ya da fakir kalmasını buyurmamıştır. Bu ümmetin her bir ferdi Karun'dan daha zengin olsa bunda hiçbir sakınca yoktur; ama mala tapınmamak gerekmektedir. Allah'ın emanetçisi olduğunu bilen bir insanın dilediği kadar mülk edinmesinde sorun yoktur. Mal üzerinden şükür yapılmalı, geciktirilmemelidir. Yemekten sonra dua etmek şükür olarak asla yetmez!

Uğrunda sıhhat feda edilmiş, aile sarsılmış, mümin kardeşlerle arayı açan mal, nankörlük edilmiş maldır. Ümmetin yok kabul edildiği mal zehir zıkkım olmuş bir maldır. Ümmetimizin mevcut zahmetli vaziyetine rağmen karşı cepheye geçerek, ümmetin karşısındaki düşmanları zengin ederek, iffetin

dokunulmasına göz yumarak, ulemanın prestijinin sarsılmasına göz yumarak kazanılmış mal zehirli maldır, kıymeti yoktur.

Ümmetin, mukaddesatın, ailenin veya öbür müminlerin kızlarının iffetlerinin zedelenmesine göz yumularak kazanılmış mal, yutulmuş bir ateştir. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellemin tehlikesini haber verdiği ve bereketi olmayan mal budur. Bereketi olmayan mal neye yarar? Dinimize hizmette kullanılmamış mal neye yarar? Dünyada neye yarayacak ki ahirette yarayacağı bir şey olsun?

Ümmet-i Muhammed, helal kazandığı gibi yüzü suyu dökmeden kazanan bir ümmettir de. Malın kazanıldığı gibi şükürünün yapılması gerektiğini de düşünen ümmetimiz, malında devletin, fukaranın, ailesinin hakkının bulunmaması gerektiğini bilerek kazanır; kimsenin ne gözü ne eli ne de şifresi o malda olmaz. Eşinin mehri çalınarak kullanılmış bir mal, başka insanın hakkının bulunduğu bir maldır. Ne devletin ne kamunun herhangi bir bölümünün ne de ailesinin bir ferдинin hakkı kalmamış mal, Müslüman'a anasının sütü gibi helaldir.

Ümmet-i Muhammed'in yüzü suyu döktüğü, Peygamber'inin şanına leke getirecek bir yerde kazandığı mal, mal değildir; ateş ve zillettir. Yoksa ümmetimiz fakirliğe mahkûm edilmemiştir. Efendimiz aleyhisselam vurgulayarak buyurmuştur ki: "Sizin için fakirlikten korkmuyorum, zengin olup sınırları aşmanızdan korkuyorum."

Ümmetimizin yaşadığı yakın dönemde vuku bulmuş fakirlik hadiseleri önemlidir ve dinden bir şey götürmemiştir. Fakat zenginlik öyle değildir; dine sululuk olarak dâhil olmuştur. Ümmetimizin bu ümmet olduğundan neşet eden büyük imtihanı, bulunduğu çağların şartlarına göre olan mal imtihanıdır. Artık mal dünyanın büyük ve ortak bir putu, madenleri ve sistemleriyle vatanların satıldığı, insanların vatandaşlık sadakatlerinin beş kuruş etmemesini sağlayan bir amaç hâline gelmiştir.

Kürsülere çıkıp vaaz eden hoca efendiler, ümmetimizin çocukları için kitap yazan kimseler ve ümmetimizin yönetiminden mesul olanlar, irşat vazifesini her neredeyse yapanlar; hepimiz Resûlullah aleyhisselamın eski ümmetlere ait olayları anlattıktan sonra adeta noktalı virgöl koyup bizim fitnemizin de mal olduğunu buyurmasındaki hikmeti anlamaya çalışan konuşmalar ve irşatlar yapmalıyız.

Yoksa cebinde haram kartları bulunan bir Müslüman'a 'kelime-i tevhit zikri' çektirmek kıyamet günü ne onu kurtarır ne de şeyhini. Faizin camiye girebildiği bir dünyada belki abdestten bile önce gerekli olan şey faizin tövbesi olmuştur; zira faizin iman açısından tövbe gerektiren bir noktaya ulaşmasından sonra taharetin de faydası yoktur.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.